

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: III.

Máj 2018

Číslo: V.

POSILA ZHORA

Zdroj: internet

Pri vysluhovaní sviatosti birmovania obyčajne sa spieva žalm: „Pane zošli svojho Ducha a obnov tvárnosť zeme“. (porov. Ž 104, 30) Sv. omša sa slávi v červenom rúchu, pretože červená farba tu predstavuje oheň Ducha Svätého, ktorý zostúpil na apoštolov a Pannu Máriu v podobe ohnivých jazykov. Čo si pomyslíme pod pojmom obnoviť? Niekomu

príde na um niečo opraviť. Jednou z úloh učiteľa býva, aby opravil diktáty, alebo písomné práce svojich žiakov a ohodnotil ich prácu. Obyčajne sa to robí červeným perom. A keď sa Boh rozhodol uskutočniť vykúpenie ľudstva a celého stvorenia, uskutočnil to skrze krv svojho Syna. A krv je vždy červená... Pri obnove stvorenia i nás ľudí, rozjímame teda nad niečím, čo má nekonečnú cenu a je to Kristova krv vyliata za nás na kríži. Sv. Cirkev nás učí, že Ježiš obnovil z pádu celé stvorenie, svojou krvou a poslal Ducha Svätého veriacim, ktorý završuje jeho dielo vo svete a všetko posväcuje. Pod posväcovaním môžeme teda rozumieť pôsobenie Ducha Svätého. Ním nás Ježiš – Boží Syn stále obnovuje.

Veľkonočné obdobie sa završuje slávením Zoslania Ducha Svätého. Pripomíname si narodeniny Cirkvi, pretože vtedy vznikla Cirkev. Ako k tomu došlo? Pokrstení Duchom Svätým boli apoštoli a tí na základe Božieho Slova, pokrstili v ten istý deň tritisíc ľudí. A tí sa narodili z vody a z Ducha Svätého.

Starší ľudia zvykli hovoriť, ak ráno pršalo: „Deviata hodina rozhodne.“ Ak pršalo aj o deviatej, obyčajne pršalo celý deň. Podľa tradície o deviatej hodine ráno bolo na Turíce zoslanie Ducha Svätého. A my veríme, že Duch Svätý neprestal účinkovať v Cirkvi a v srdciach veriacich a aj naďalej bude účinkovať v našich životoch. On zosiela dážd svojich milostí všetkým, čo ho prosia. Prichádza k nám ako Duch lásky a pokoja. Prichádza medzi nás ako Duch rady, sily, múdrosti, poznania, rozumu, nábožnosti a bázne Božej. S pokorným srdcom volajme: „Príď Duchu Svätý, naplň srdcia svojich veriacich a zapáľ v nich oheň svojej lásky.“

Duch. otec Milan

KTO JE KATOLÍKOM, JE NAVŽDY KATOLÍKOM

Ján Pavol II. v Kódexe kánonického práva v roku 1983 zaviedol právny inštitút „Odpadnutie od Cirkvi formálnym úkonom“, ktorý bol spätý s katolíckym spôsobom uzavierania manželstva v prípade, ak aspoň jeden zo snúbencov bol katolíkom (porov. kán. 1117, kán. 1086 a kán. 1124). V praxi to znamenalo, že ak katolík odpadol od Katolíckej cirkvi formálnym úkonom, nebol viac viazaný uzavierať manželstvo kánonickou formou a Cirkev uznávala platnosť jeho manželstva okrem prípadu, žeby manželstvo uzavieral s katolíkom, ktorý – na rozdiel od neho – neodpadol od Katolíckej cirkvi. Pápež Benedikt XVI. apoštolským listom Motu proprio Omnium ad mentem z 26.10. 2009 sa vrátil k praxi, že každý katolík – či chce alebo nechce – ak bol v Katolíckej cirkvi pokrstený alebo do nej prijatý, musí manželstvo uzavrieť katolíckym cirkevným spôsobom. Iste, ak chce, aby jeho či jej manželstvo Katolícka cirkev považovala za platné. Uplatnil zásadu: Semel catholicus semper catholicus (Kto je katolíkom, je navždy katolíkom). Roma locuta, causa finita. Pokúsme sa priblížiť niekoľkými riadkami 27. ročnú existenciu právneho inštitútu „odpadnutia od cirkvi formálnym úkonom“.

VÝVOJ PRÁVNEHO INŠTITÚTU

Nevieme, či existovali nejaké ťažkosti so zaradením „odpadnutia od cirkvi formálnym úkonom“ ale vieme, že v praxi výklad toho, čo je, resp. nie je „formálnym úkonom“ robilo nemalé ťažkosti. Niektorí to vykladali veľmi zoširoka, iní opačne čiže veľmi úzko. Keď sa polemika medzi cirkevnými právnikmi upokojila a dospela k niektorým jednotným prvkom výkladu a prax nariadená jednotlivými diecéznymi biskupmi sa ako tak ustálila, zasiahla Pápežská rada legislatívnych textov svojou záväznou interpretáciou z 13.2. 2006. Ťažisko tohto výkladu spočívalo v tom, že úmysel odpadnutia formálnym úkonom „odpadlíka“ podliehal osobnej kontrole a overeniu cirkevnej autority najmä farára. V praxi to znamenalo, že farár sa potreboval s „odpadlíkom“ stretnúť napríklad aby si s ním pohovoril a presvedčil sa o jeho skutočnom úmysle. Benedikt XVI. to svojim Motu proprio Omnium ad mentem z 26.10.2009 posunul ešte ďalej a tento právny inštitút zrušil.

PREČO A AKÉ BOLI NA TO DÔVODY?

Pápež uvádza viaceré dôvody svojho rozhodnutia priamo v apoštolskom liste. Na prvom mieste uvádza, že je povinnosťou najvyššieho zákonodarcu Cirkvi zosúladiť teologické aspekty s právnymi. A je pravdou, že ak niekto raz prijal krst, nejestvuje nijaký spôsob, aby sa človek mohol krstu zbaviť. Tento teologický fakt, má zohľadňovať aj cirkevná legislatíva. Na druhej strane Benedikt XVI. konštatuje, že úmyslom Jána Pavla II. bolo týmto právnym inštitútom umožniť odpadnutým katolíkom mať platné manželstvo aj pred cirkvou, ale to sa v praxi neosvedčilo a spôsobovalo to veľké problémy. Preto potom ako sa poradil s Kongregáciou pre náuku viery, s Pápežskom radou pre legislatívne texty a niektorými biskupmi, rozhodol sa vrátiť k cirkevnej legislatíve platnej pred rokom 1983.

ZÁVER

Určite Benedikt XVI. svojim rozhodnutím svoj postoj ku katolíkom a ich manželstvám „pritvrdil“. Bol to však on, ktorý ako nástupca apoštola Petra, „kormidloval“ cirkev úskaliaми ľudských dejín a zodpovedá pred Bohom za to, aby Cirkev (teda pokrstení), bola verná svojim katolíckym zásadám. Mal na to plné právo, ba bola to jeho úloha, jeho povinnosť. Pokrsteným katolíkom totiž aj touto formou pripomenul, že krst nie je len výsada, ktorá z nás robí dedičov nebeského kráľovstva, ale je aj záväzkom, ktorý nemožno len tak svojvoľne odhodit' či pošliapať bez akýchkoľvek následkov pred Bohom a Cirkvou.

NAD BOŽÍM SLOVOM

„Chodte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.

A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ /Mt 28, 18-20/.

„Tre unum sint“, znamená, že traja tvoria jedno, tak čítame nad vchodom do chrámu Najsvätejšej Trojice v Bratislave. Jednota troch Božských osôb je kľúčová pri stvorení, vykúpení, či posväcovaní človeka.

BOH NIE JE SAMOTÁR, ALE ŽIJE V JEDNOTE

Tú jednotu tvoria Otec, Syn a Duch Svätý. Jednotu sme pozvaní tvoriť aj my vo svojich rodinách i vo farnosti. Ako? No predsa láskou. Pretože aj jednota medzi tromi božskými osobami je v láske. Je to neprestajný dynamizmus lásky. Nedopustíme, aby sa niekto cítil sám. Spomínam si na rodinu, ktorá opatrovala doma starú mamu. Mala svoju izbičku, no vždy bola obklopená láskou domácich. Vždy sa našiel niekto, kto sa s ňou porozprával. Napr. jej najmladší vnuk každý deň, keď prišiel zo školy zašiel k nej do izby, aby ju pozdravil a porozprával sa. Niekedy je umením byť spolu. Zoberme si nedeľný obed. Nie je vždy pravidlom, že sú pri nedeľnom stole všetci členovia rodiny spolu. Jeden môže byť na futbalovom zápase, ďalší je u priateľky, ku ktorej sa nast'ahoval a iný chce obedovať pri počítači...

Ideálom je byť spolu. A niektorí by mohli povedať aj to, ako otec sa kedysi pri nedeľnom obede pýtal svojich detí, čo kňaz hovoril v kostole v kázni, aby sa presvedčil, že dávali pozor. To bolo kedysi... A dnes, ak sa nájdú takí otcovia či mamy, tak sú prevažne výnimkami. Staňme sa budovateľmi jednoty svojím záujmom, svojím prístupom. Dobrým slovom i skutkom. Nerozbíjajme ju svojou tvrdohlavosťou, či trucovitosťou alebo agresivitou. Nečiňme rozdelenie nemiernymi chladnými vyjadreniami a hnevom. A nikdy nerozbíjajme svornosť v rodine svojou nevernosťou. Stojme jeden pri druhom nielen vo chvíľach radostných, ale aj bolestných.

MODLITBA SPÁJA ČLENOV RODINY I ĽUDÍ VO FARNOSTI

Prežehnaním sa, vyznávame vieru v Boha, ktorý je v troch osobách. Ježiš hovorí „Chodte a učte...“ A sú to nielen apoštoli a neskôr biskupi a kňazi, ale my kresťania. Rodičia by nemali zabúdať, že ich prvoradou úlohou je zvestovať svojim deťom náuku o Bohu, primerane veku ich detí.

ŽIJEME SO SVÄTÝMI

19. máj – Sv. Celestín V.

Dňa 11. februára 2013 obletela svet správa o tom, že Svätý Otec Benedikt XVI. sa vzdáva úradu pápeža. Mnohých napadlo v tej chvíli toto: „Stalo sa už niečo podobné v dejinách Cirkvi?“ Áno, stalo sa. V tomto našom príspevku budeme venovať pozornosť pápežovi Sv. Celestínovi V., ktorý ako prvý v dejinách Cirkvi sa zriekol úradu pápeža. I napriek tomu, ho však Cirkev vyhlásila za svätého.

Pápež sv. Celestín V. pochádzal z obyčajnej talianskej rodiny. Narodil sa asi roku 1215. Vlastným menom sa volal Pietro Morrone. Mal jedenásť súrodencov. Otec mu dosť zavčasu zomrel, a tak výchova všetkých detí bola na matkiných plecích. Tá sa zo všetkých síl snažila, aby im vštepila dobrý základ viery. Peter sa ako dvadsaťpäťročný stal pustovníkom. Venoval sa modlitbe a čítaniu Sv. Písma. Okrem toho opisoval knihy alebo robil iné práce. Snažil sa, aby bol stále zamestnaný a tak lepšie odolával pokušeniam diabla. Po čase začali za ním prichádzať aj iní pustovníci a žiadali ho, aby sa stal ich predstaveným. Tak sa začalo rozvíjať nové rehoľné spoločenstvo.

Keď mal sedemdesiatdeväť rokov, bol zvolený za pápeža. Stalo sa to veľmi netradičným spôsobom. Kardináli sa nevedeli dohodnúť, koho zvoliť. Peter im poslal správu, aby sa čím skôr dohodli, lebo nie je dobré, keď chýba Cirkvi hlava. Kardináli takmer okamžite zvolili práve jeho za pápeža. Keď sa to Peter dozvedel, plakal. S bolesťou v srdci prijal tento úrad a zvolil si meno Celestín. Stalo sa tak v júli 1294. Bol však veľmi skromný

a jednoduchý, nevedel si zorganizovať veci. Veľmi skoro nastal takmer vo všetkých záležitostiach zmätok.

Po piatich mesiacoch pontifikátu sa rozhodol vzdať svojho úradu. Tak sa aj stalo. Celestín dúfal, že bude môcť dožiť svoj život v jednom zo svojich kláštorov. Nový pápež Bonifác VIII. ho však umiestnil do cely, kde ho nemohli zneužívať skazení ľudia na svoje ciele. V tejto cele aj zanedlho – v roku 1296 – zomrel. Napriek všetkému bol stále plný radosti. „Chcel si celu, Peter,“ opakoval si sám pre seba, „a celu aj máš.“ Za svätého bol vyhlásený roku 1313.

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

Medzi významné laické apoštolky súčasnej doby patrila jazykovedkyňa PhDr. Marta Marsinová. Narodila sa v Žiline 11. mája 1922 v rodine, kde bol otec krajčiarom a matka učiteľkou. Pri vstupe do manželstva otec povedal: „Nebudeš učiť cudzie deti, ale svoje. Mala ešte

mladšieho brata Ervína. V jej príbuzenstve boli dvaja kňazi – strýkovia: Mons. Alojz Marsina, cirkevný historik a jeho brat Andrej, redaktor a publicista. Po maturite na dievčenskom gymnáziu v r. 1940 – 1945 študovala slovenčinu, nemčinu a jazykovedu na Slovenskej univerzite v Bratislave. Na vysokej škole ju ovplyvnila pani profesorka Mária Pecíková, ktorá mala pozitívny prístup k životu. V 28 – roku života vstúpila do III. rádu sv. Františka. Tri roky učila na dievčenskom gymnáziu v Banskej Bystrici a ďalšie tri roky pracovala v Matici Slovenskej. V r. 1951 prešla do Slovenskej akadémie vied a umení, no keďže moc vtedajšom Československu prevzali komunisti, bola poslaná do Vlnárskych závodov v Žiline, kde pracovala ako robotníčka. Od roku 1953 pracovala v SAV v redakcii časopisu Slovenská reč. Podieľala sa na príprave Slovníka slovenského jazyka V r. 1958 ju zatkli a odsúdili na dvojročné väzenie, po odvolaní rozsudok skrátili na jeden a pol roka. Väznili ju v Prahe

na Pankráci a v Pardubicách. Dôvodom k zatknutiu bola práca s mládežou a šírenie evanjelia. Spolupracovala s Máriou Pecíkovou, profesorkou matematiky a fyziky. Ešte pred príchodom komunizmu, si obidve stanovili cieľ venovať sa vzdelávaniu dievčat. Viedli Bohu zasvätený život a pre vysokoškolákov organizovali tábory, ktorých súčasťou boli Duchovné cvičenia s prednáškami významných vedcov napr. Prof. L. Hanusa, doc. J. Karpata a iných. Po odpykaní trestu nasledovalo šesť rokov namáhavej práce pri páse v čokoládovni Figaro. Do jazykovedného ústavu sa Marta Marsinová smela vrátiť až po politickom „odmäku“ v r. 1968. Spolupracovala so Slovenskou liturgickou komisiou na príprave prekladu nových textov do slovenčiny. Po vykonaní rigorózných skúšok v r. 1973 dosiahla titul PhDr. V r. 1979 odišla do dôchodku a doopatrovala rodičov, pričom sa naplno venovala kresťanským aktivitám. Chcela, aby ženy boli vzdelané a múdre. Ako terciárka viedla horlivý život modlitby a apoštolátu, prekladala aj náboženskú literatúru.

Po r. 1989 zamerala svoj čas a energiu na apoštolát v cirkevnom spoločenstve. Bola členkou Konferencie biskupov Slovenska v Rade pre ekumenizmus. Stala sa jednou zo zakladajúcich členiek výboru Svetového dňa modlitieb na Slovensku za Katolícku cirkev. Do medzinárodného hnutia je zapojených viac ako 180 krajín. Svetový ekumenický modlitbový deň je stanovený na prvý piatok v mesiaci marec. Naša farnosť je tiež zapojená do tohto hnutia vďaka iniciatíve Veroniky Záhradníkovej, Jarmily Denkociovej a ďalších. Modlitby sa u nás konajú na prvú marcovú nedeľu.

Vo výbore Svetového ekumenického dňa modlitieb sa Marta Marsinová podieľala na prekladoch a úpravách liturgických textov, nakoľko ich pripravujú každoročne ženy z inej krajiny.

Za svoju činnosť získala cenu Fra Angelika, Cyrilo – Metodskú medailu a Pamätnú medailu Konfederácie politických väzňov Slovenska. Taktiež dostala pápežské požehnanie a pozdravný list s poďakovaním za celoživotné dielo od pápeža sv. Jána Pavla II. Časť svojej bohatej knižnice venovala Katolíckej univerzite v Ružomberku. Nesmieme zabudnúť ani na jej aktivity v Bratislave – vo farnosti Blumentál, kde viedla krúžok Ženy ženám.

To, čo urobila Parkinsonová choroba u pápeža sv. Jána Pavla II, sme mohli vidieť na vlastné oči. Aj do života PhDr. Marty Marsinovej zasiahla táto choroba s postupným telesným ochabnutím až po smrť. Marta Marsinová zomrela 2. júla 2010 na sviatok Návštevy Panny Márie vo veku 88 rokov. Zádušná sv. omša bola slávená 12. júla v Bratislave – Blumentáli a pochovaná bola na cintoríne v Slávičom údolí.

Mária Nováková

POMOC VDOVÁM

Máj je mesiac lásky, mesiac Panny Márie, oslavujeme Deň matiek. V mesiaci máji, viac ako inokedy, dostávame svadobné oznámenia od svojich susedov a blízkych, ktorí chcú všetkým na vedomie dať, že sa budú z lásky brať. My všetci sa s nimi tešíme a prajeme novomanželom veľa zdravia, lásky a Božieho

požehnaní. Ak spojíme slovo láska a matka, tak v prvom rade je to Panna Mária, s ktorou sa chceme stretávať počas celého mesiaca ako s našou mamou, v modlitbách jej ďakovať a prosiť za všetko, čo nosíme v srdci, odovzdávať jej naše rodiny. Deň matiek je sviatok, kedy chceme poďakovať našim mamám, starým matkám i slobodným ženám, ktoré sa o nás starajú s materinskou láskou, ako sú i rehoľné sestry, tety v detských domovoch, vychovávateľky. Nezabúdajme ani na ženy, či už slobodné alebo osamotené z našej farnosti alebo z našej rodiny, ktoré sa starajú s materinskou láskou o svojich príbuzných.

Dnes by sme chceli pár slov venovať mamám - vdovám. Keď vojdeme do chrámu v pracovný deň, aby sme sa zúčastnili na svätej omši, vidíme v laviciach sedieť prevažne vdovy, či je to v kostole v Lošonci, v Horných Orešanoch, v Neštichu, v Smoleniciach i v mnohých ďalších. Zaujímalo nás, koľko vdov žije medzi nami v našom okolí, nielen v našej dedine, farnosti, dekanáte, ale nakoniec sme sa rozhodli poznať skutočnosť celého nášho Trnavského kraja, uvedenú aj podľa okresov. Vďaka Teologickej fakulte Trnavskej univerzity sme riešili úlohu – metódy kvantitatívneho výskumu, pri ktorej nám vyšla v ústrety a pomohla nám pri štúdiu Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava. Uvedomili sme si, že vdovy (aj vdovcov) môžeme rozdeliť do niekoľkých skupín – mladšie vdovy, ktoré ešte pracujú a niektoré poberajú aj sirotsky dôchodok na nezaopatrené deti, ďalšou skupinou sú vdovy, ktoré sú invalidné a teda vdovský dôchodok môžu poberať spolu s invalidným a ďalšou skupinou sú vdovy, ktoré sú na predčasnom alebo starobnom dôchodku. Riešili sme problematiku poberania dôchodkov so zameraním na vdovské a vdovecké dôchodky, vyplácané k 30. 9. 2017. Samozrejme, že každý deň, minimálne mesačne sa údaje menia, ale percento zmeny je pre naše aktuálne potreby zanedbateľné. Zamerali sme sa na poberateľov starobných dôchodkov v súbehu s vdovským, vdoveckým dôchodkom; poberateľov predčasného starobného dôchodku v súbehu s vdovským, vdoveckým; poberateľov invalidného dôchodku s poklesom schopnosti VZČ do 70% v súbehu s vdovským, vdoveckým; poberateľov invalidného dôchodku s poklesom schopnosti VZČ nad 70% v súbehu s vdovským, vdoveckým, vdovského sóla, vdoveckého sóla a sirotské (deti), pričom sme zistili tieto skutočnosti: Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava má dve vysunuté pracoviská a to Hlohovec a Piešťany.

1. Starobný dôchodok v súbehu s vdovským bol k 30. 9. 2017 v okrese Trnava vyplácaný 6150 dôchodkyňiam, v Hlohovci 2142 a v okrese Piešťany 3265. Starobný dôchodok v súvislosti s vdoveckým bol v Trnave vyplácaný 1010 poberateľom, v Hlohovci 320 a v Piešťanoch 613. Pri porovnaní starobných dôchodkov v súvislosti s vdovskými a vdoveckými konštatujeme, že:

V Trnave je šesťnásobne viac vdov ako vdovcov, v Hlohovci sedemnásobne a v Piešťanoch päťnásobne viac vdov ako vdovcov.

V rámci celého Trnavského kraja, ak pripočítame aj okresy Dunajská Streda, Galanta, Senica, Skalica bolo počet dôchodcov poberajúcich starobný dôchodok v súvislosti s vdovským 26 899 a v súvislosti s vdoveckým 4 382 dôchodcov.

2. Predčasný starobný dôchodok v súbehu s vdovským dôchodkom v Trnave bol vyplácaný 12 dôchodkyňiam, v Hlohovci 5 a v Piešťanoch 5. Predčasný starobný dôchodok v súbehu s vdoveckým dôchodkom v Trnave bol vyplácaný 5 dôchodcom, v Hlohovci 0 a v Piešťanoch 2. Za celý Trnavský kraj predčasný starobný dôchodok v súvislosti s vdovským poberalo 62 vdov a v súvislosti s vdoveckým 40 vdovcov.

3. Invalidný dôchodok s poklesom schopnosti VZČ do 70% v súbehu s vdovským sa v Trnave vyplácal 74 dôchodkyňiam, v Hlohovci 37 a v Piešťanoch 56 a v súbehu s vdoveckým v Trnave 11, v Hlohovci 4 a v Piešťanoch 7 dôchodcom. Za celý Trnavský kraj sa invalidný dôchodok s poklesom schopnosti VZČ do 70% v súbehu s vdovským vyplácal 440 vdovám a v súvislosti s vdoveckým 61 vdovcom.

4. Invalidný dôchodok s poklesom schopnosti VZČ nad 70% v súbehu s vdovským sa v Trnave vyplácal 80 dôchodkyňiam, v Hlohovci 23 a v Piešťanoch 43 a v súbehu s vdoveckým v Trnave 18, v Hlohovci 3 a v Piešťanoch 10 dôchodcom. Za celý Trnavský kraj sa invalidný dôchodok s poklesom schopnosti VZČ nad 70% v súbehu s vdovským vyplácal 316 vdovám a v súvislosti s vdoveckým 82 vdovcom.

5. Vdovský dôchodok sólo poberalo v Trnave 599 dôchodkyň, v Hlohovci 209 a v Piešťanoch 294. V Trnavskom kraji poberalo sólo vdovský dôchodok 3 372 vdov.

6. Vdovecký dôchodok sólo poberalo v Trnave 106 dôchodcov, v Hlohovci 40 a v Piešťanoch 56. V Trnavskom kraji poberalo sólo vdovecký dôchodok 530 vdovcov.

7. Sirotské. Sólo dôchodky poberajú mladšie ženy a muži, pričom vychovávajú nezaopatrené deti, pre ktoré sa vypláca sirotské. V Trnave bolo vyplatené 369 deťom, v Hlohovci 125 a v Piešťanoch 194. V celom Trnavskom kraji poberá 1756 detí sirotské.

Pomoc vdovám

O pomoci vdovám čítame už v Starom zákone. „Vdovu ani sirotu nebudete utláčať! Ak ju predsa budeš utláčať a ona bude kričať ku mne, vypočujem jej krik; môj hnev vzplanie a usmrťím vás mečom: vaše ženy budú vdovami a vaše deti sirotami“ (Ex 22,20-23; Dt14,28.29; 17-22). „Modlitbu siroty neodmietne, ani vdovu, keď vylieva svoj bôľ“ (Sir 35,14n).

V novom zákone Ježiš, podobne ako Eliáš, vracia vdove jej jediného syna. ...Práve vynášali mŕtveho. Bol to jediný syn matky a tá bola vdova. Keď ju Pán videl, bolo mu jej ľúto a povedal jej: „Neplač!“ Potom pristúpil a dotkol sa má. Nosiči zastali a on povedal: „Mládenc, hovorím ti vstaň!“ Mŕtvy sa posadil, začal hovoriť. Ježiš ho vrátil jeho matke (Lk 7,11-15; 1 Kr 17, 17-24). Ježišova matka Mária bola tiež vdova a Ježiš visiaci na kríži zveruje Máriu najmladšiemu učeníkovi. „Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe (Jn 19,26n). Pri každodennom slúžení v prvotnej Cirkvi sa starali o to, aby pomáhali vdovám v ich potrebách. Ak už nemajú príbuzenstvo, má si ich vziať na starosť spoločenstvo. Ak niektorá veriaca má vdovy vo

svojom príbuzenstve, nech sa o ne stará a nech cirkev nie je zaťažená, aby stačilo pre tie, čo sú naozaj vdovami (Tim 5,16; poro. Sk 9,36-39).

Hodnota priznávaná vdovstvu

Žena je viazaná k svojmu mužovi, dokiaľ jej muž žije. Keď jej muž zomrie, môže sa vydať, za koho chce, ale len v Pánovi (1 Kor 7,9.39). Skutočne, vdovstvo, rovnako ako aj panenstvo, je duchovným ideálom, ktorý otvára človeka Božiemu pôsobeniu a oslobodzuje ho pre Božiu službu: „... a je rozdelený. Aj nevydatá žena a panna má starosť o veci Pánove, aby bola svätá telom i duchom. Ale vydatá žena myslí na veci tohto sveta, ako sa páčiť mužovi (7,34).

V Cirkvi všetky vdovy majú byť bezúhonné: „Toto zdôrazňuj, aby boli bezúhonné! Preto chcem, aby sa mladšie vydali, rodili deti, viedli domácnosť a nedávali protivníkovi príležitosť na potupovanie“ (1 Tim 5,7.14). Doktoré, naozaj osamotené, zbavené každého rodinného zväzku, také, čo sa zriekli každého rozptýlenia, sa budú venovať modlitbe. Existuje aj úradné zaviazanie sa k trvalému vdovstvu. Takému záväzku sa však pripúšťajú vdovy, ktoré boli vydaté iba raz a majú už šesťdesiat rokov: „Do zoznamu vdov nech je zapísaná len tá, ktorá má najmenej šesťdesiat rokov, bola manželkou len jedného muža (5,9). Zdá sa, že mali charitatívne funkcie, lebo už v minulosti museli dať dôkazy obetavej lásky: ...a má svedectvo dobrých skutkov: ak vychovala deti, bola pohostinná, umývala nohy svätým, pomáhala trpiacim a konala všetky formy dobrých skutkov. (5,10). Teda ideál predkladaný vdovám v poslednej etape ich života zahrňuje život v modlitbe, čistote a láske.

Anna Jurovčíková

PRÍBEH NA ZAMYSLENIE

V jednej diskusnej relácii, kde mali zastúpenie ľudia s rôznym vzdelaním, všetkých vekových kategórií, z mnohých sociálnych vrstiev i každého vierovyznania, sa rozprávalo o tom, kedy je človek šťastný. Pokúšali sa vytvoriť nejaký zoznam kritérií a podmienok, ktoré keď bude človek spĺňať, bude šťastný. Zoznam mal obsahovať napríklad, aké vzdelania by mal mať človek, aby bol šťastný, koľko peňazí by mal zarábať, v koľkých rokoch by sa mal ženit či vydávať a či vôbec by do manželstva mal vstupovať, čo všetko by mal zažiť, kde všade by mal byť a čo všetko vidieť, ako by sa mal obliekať a ako stravovať. Dôležité bude aj to, ako veľmi má byť človek v spoločnosti obľúbený, aké má v nej postavenie a koľko známostí má v rôznych sférach. Keďže teraz je veľký dopyt po šťastí, výskumu sa venovali ozaj v plnom nasadení, investovali doňho veľa času aj peňazí, radili sa s odborníkmi i vedcami. Chceli, aby ľudia po splnení podmienok, ktoré výskum určí, si mohli povedať, že SOM ŠTASTNÝ!

Ľudia sú ochotní spraviť všetko preto, aby boli šťastní, preto by táto diskusia a výskum mohli byť úspešné!

Cestujú, stavajú domy, uzatvárajú manželstvá, vzápätí sa rozvádajú, plodia deti, o ktoré sa neskôr súdia, doprajú si kvalitné jedlo a pitie. Hneď potom začínajú chudnúť, robia rôzne skrášľovacie procedúry,

tiež dlhé roky šetria, potom zase skúsia všetko minúť, nakoniec si požičajú alebo ukradnú a nič. Šťastie neprichádza!

Mladí, starí, zrelí, či deti, ktorí sú tí najšťastnejší? Bohatí, chudobní, kresťania, ateisti, manželia či „single“ ľudia, vzdelaní, uznávaní, krásni, oddychnutí či prácou vyťažení, ktorí sú tí šťastní? Nikto z nich to o sebe netvrdil.

Našla sa však skupinka šťastných ľudí, ktorá chcela predstaviť kritériá, ktoré zaručia človeku šťastie! Ich heslo bolo: "Chceš byť šťastný? Chci stále viac!" Podľa toho hesla však žili všetci, veď každý chcel všetkého viac, ale šťastie im to neprinieslo.

Preto s ešte väčšou zvedavosťou čakali, ako to tí „šťastní“ vysvetlia. Nuž začali rozprávať. „Aj my sme túžili byť šťastní, a preto sme skúšali všetko možné i nemožné, len aby naše šťastie prišlo a trvalo navždy. Tiež sme chceli všetkého a stále viac a viac. Aj sme to mali, a šťastie neprichádzalo.

Ozajstné šťastie a radosť prišla do nášho života, až keď sme spoznali Boha. Je úžasný! Vtedy sme pochopili, že potrebujeme ozaj viac. Potrebujeme a túžime mať stále viac pokory, viac pokoja, viac miernosti. Chceme viac slúžiť, viac odpúšťať, viac sa tešiť a potešovať, viac mlčať a viac v srdci ďakovať. Viac a viac milovať! Ak žiješ takto, nič iné ti k šťastiu netreba. Ak žiješ s Bohom, túžiš byť opravdivo šťastný.“

Celý svet dnes tvrdí, že má recept na šťastie. Svet núka všetko a ľudia sú ochotní spraviť pre šťastie tiež všetko. Žijú všetky možné spôsoby života, ale šťastní nie sú.

Prečo chcú zapadnúť k "trendy" ľudom dnešného sveta a hľadajú šťastie tam, kde ho ešte nikto nikdy nenašiel? Prečo nechcú v živote viac? Prečo nechcú byť viac šťastní, viac spoznávať Boha? Prečo nechcú byť skutočne šťastní? On je jediná cesta k šťastiu!

Autor: Michaela Mihalikova Petrušová

PS: Vieš prečo je tak málo šťastných ľudí? Lebo iba málo ľudí bolo ochotných kvôli šťastiu, vzdať sa svojho egoizmu, svojej pýchy, svojho nešťastného života! Radšej robia všetko možné, len aby sa závidia, hrdosti, lásky k peniazom či závislosti na uznaní nemuseli vzdať. Preto šťastie stále iba hľadajú a nikdy ho nenašli a nenájdu.

PS 2: Nie je dôležité koľko zarábaš a ako pri tom vyzeráš a čo dosiahneš, BOH aj teba miluje a jediné na čom mu záleží je, aby si bol šťastný, ozaj šťastný! Ver mu!

Ak si šťastný, je to famózne, ak nie si, skús život s ním!

PRIPRAVUJEME

- Počas mesiaca máj sa modlíme v kostole pred sv. omšou májové litánie.
- Dňa 27. mája 2018 o 10,00 hod. pristúpia deti z našej farnosti k prvému sv. prijímaniu.

ČO NOVÉ V LOŠONCI

• V piatok 6. apríla 2018 sme vo filiálnom kostole v Lošonci pri svätej omši poďakovali a prosili za zdravie a Božiu pomoc pre pani Máriu Štibranú, rodenú Zvonárovú, ktorá sa dožíva 75-tich rokov. Dlhé roky spievala v kostole v speváckom zbore, pomáhala pri upratovaní kostola. Spolu s manželom Róbertom (pánom kostolníkom), oslávili 55. výročie sobáša, vychovali

štyri deti, dvoch synov a dve dcéry. Radosť im robí deväť vnúčat a jedno pravnúča. Všetci farníci prajeme manželom Štibraným ešte veľa pekných spoločných dní, veľa zdravia a Božieho požehnania.

Foto a text: Anna Jurovčíková

UDALOSTI

- Dňa 4. mája 2018 sme pri sv. omši ďakovali za 75. rokov života pani Kataríny Hodulíkovej r. Benedikovičovej a zároveň za 55 rokov jej manželstva s pánom Imrichom. Obom prajeme všetko najlepšie, pevné zdravie a hojnosť Božieho požehnania do ďalších dní.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLIEB - MÁJ 2018

Evanjelizačný: Aby veriaci laici uskutočňovali svoje osobitné poslanie tak, že budú tvorivo odpovedať na výzvy súčasného sveta.

Úmysel KBS: Nech sa v našom živote, aj v živote farnosti i celej spoločnosti, prejaví naša mariánska zbožnosť.

DO BOŽEJ RODINY PRIBUDLI

- Eliška Hodulíková, Trnava
- Felix Benovič, Lošonec

OPUSTILI NÁS

- Anna Harajová, 67-ročná, Hor. Orešany
- Jozef Benko, 90-ročný, Hor. Orešany
- Jaroslav Banár, 56-ročný, Hor. Orešany
- Filoména Lošonská, 87-ročná, Hor. Orešany
- Melánia Lisická, 87-ročná, Hor. Orešany

SPOLOČNE VYKROČILI DO ŽIVOTA

- Marek Sloboda (Bratislava) a Mgr. Natália Branišová (Lošonec)

**ČLOVEK ROBÍ DOBRO NIE
PODĽA TOHO AKO
HOVORÍ, ALE PODĽA
TOHO AKÝ
V SKUTOČNOSTI JE, AKÁ JE
V ŇOM MILOŠŤ BOŽIA.**

BLAH. KAROL DE FOUCAULD

Z ARCHÍVU

Pohľad na „starú faru“

Farský mesačník Malokarpatský posol vydáva Rímskokatolícka cirkev farnosť Horné Orešany ako regionálny mesačník pre špecifické skupiny čitateľov so zameraním Cirkve a náboženstvo. Nepredajné. Šéfredaktor: Mgr. Milan Červeňanský, farár, assessor. Grafická úprava: Ing. Marek Boháček, www.bohacek.sk. Registračné číslo Ministerstva kultúry SR, EV 5305/15. IČO vydavateľa: 35 594 331, sídlo vydavateľa: Horné Orešany 759, 919 03 Horné Orešany, ISSN 2453-7225.